

در احوال شخصیه:

(۳)

ع - در سورد حمل مناسب بمتوفی با تذکر اینکه شرط وارث بودن حمل مذکور انعقاد نطفه اش حین الموت مورثش وزنه بدنبال آمدن او است سه صورت زیر متصور است:
الف - اینکه وارث دیگری غیر از حمل وجود داشته باشد و حمل در بعضی موارد اورا حجب کند.

ب - اینکه وارث دیگری موجود نباشد.

ج - اینکه وارث دیگری غیر از حمل موجود باشد و حمل حاجب او نباشد در صورت اول و دوم در تمام مذاهب اسلامی اعم از شیعی و سنی اختلافی نیست و حکم این است که ترکه تا زمان تولد حمل متوقف خواهد ماند همانطوریکه در قسمت اول ماده ۸۷۷ قانون مدنی ایران که از حقه جعفری گرفته شده نیز این عمل پیش یینی شده است زیرا لازمه هر دو صورت توقيف ترکه تا وضع حمل است.

و در صورت سوم چنانچه وارث غیر از حمل ذی فرض باشد با توضیح آنکه در تمام مذاهب اسلامی حکم مسئله جواز توریث قبل از وضع حمل است بعقیده شیعه و سنی سهم الارث وارث حاضر بارعایت احتیاط لازم داده میشود لکن این رعایت احتیاط در مذاهب شافعی وحنفی ومالکی وحنبلی (بعكس هذهب جعفری که حمل را همانطوریکه در قسمت اخیر ماده ۸۷۸ قانون مدنی ایران تصریح شده به دو پسر فرض و حصة که مساوی حصه دو پسر از همان طبقه باشد منظور میگردد) این است که حمل به دودختر (که فرض دودختر ویشتر از آن تا هر عدد که اسکان تصویر داشته باشد دو سوم ($\frac{2}{3}$) و بالسویه در آن ذی سهم میباشند و بزرگترین سهم صاحبان فرض است) فرض شود که در اینصورت پس از وضع حمل اگر مزبور دودختر یا بیشتر از آن بودند حقی از آنها تلف نشده و سهم فرض شده خودشان را که $\frac{2}{3}$ است و کنار گذارده شده میبرند.

و اگریک دختر و یا اینکه فقط ذکور اعم از یکی یا بیشتر و یا ذکور و انان بودند در اینصورت سایر ذوی الفروض که طلبکار شوند بقیه طلب مقرر آنها محسوب واز مسئله ای که پیش بیاید داده میشود.

و گاهی در اینگونه موارد ممکن است کیفیتی پیش آید که کل ترکه حائز تمام سهام وراث ذوی الفروض نشود و سهام آنها بیشتر از مخرج مشترک باشد ولازم آید برای انجام رعایت احتیاط مزبور در آن مسئله عول (که در مسائل فرایض عبارت از این است که

در موضع لزوم به نسبت مساوی از مقدار سهم ذوی الفروض کاسته و پرشماره آن اضافه گردد) معمول شود مثل مسئله منبریه که از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام در حالیکه در روی منبر مشغول ایراد خطبه بودند مسئله زیر از آن حضرت استفتاء شد.

وایشان ارجاعاً بدون اینکه خطبه را قطع کنند و بطوریکه جواب مسئله مکمل عبارت خطبه باشد پاسخ مطلوب را باین عبارت «فصار ثمن المرئه لشعا» مطابق حق و واقع دادند و شرح مختصر مسئله این است :

وارث متوفی حين الفوش پدر و مادر و زوجه حامله بودند که با توجه پمراتب فوق چون وارث موجود که مادر و پدر و زوجه باشند تماماً ذی فرض هستند و فرض هریک از والدین $\frac{1}{6}$ و سهم زوجه بواسطه حمل $\frac{1}{6}$ است .

و با ملاحظه اینکه نسبت بین مخرج سهم والدین که بواسطه اینکه مسائل میباشد طبق قواعد مواریث یکی از آنها منظور میشود با مخرج سهم زوجه که $\frac{1}{6}$ است توافق بالنصف است .

و قاعده در اینگونه موارد این است که باید برای بدست آوردن و درست شدن مسئله وفق سهم والدین که ۳ میباشد در مخرج سهم زوجه که $\frac{1}{6}$ است ضرب گردد حاصل ضرب آن که $\frac{1}{2}$ است اصل مسئله میباشد .

و چون بطوریکه ذکر شد در مذاهب اربعه سنی سهم دو دختر یا بیشتر از آن که $\frac{2}{3}$ است باید کنار گذارده شود و چون $\frac{2}{3}$ از مسئله که $\frac{1}{6}$ میباشد توقيف و وضع گردد بقیه که هشت است برای سهام بقیه وراث که $\frac{4}{6}$ ($\frac{1}{6}$) سهم پدر و $\frac{4}{6}$ دیگر ($\frac{1}{6}$) سهم مادر و سه $(\frac{1}{6})$ سهم زوجه است کافی نمیباشد برای جبران آن باید مسئله را از $\frac{2}{3}$ به $\frac{2}{7}$ عول نمود .

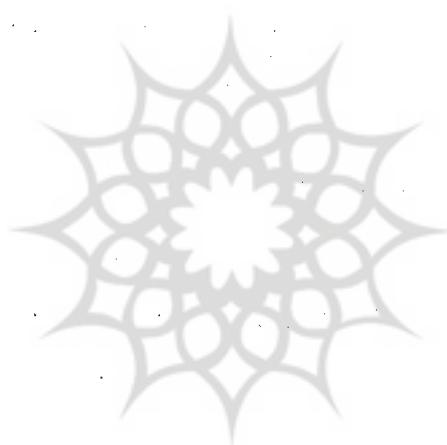
کما اینکه حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام با جواب استفتاء مرقوم که فرمودند : (فصار ثمن المرئه لشعا) عول فرموده با نیم معنی در حقیقت با اینکه سهم زوجه که بواسطه حمل ثمن است وازمسئله که $\frac{4}{6}$ است باید $\frac{3}{6}$ که ثمن آن است برد و چون بعلت عدم کفايت بقیه یعنی پس از توقيف $\frac{2}{6}$ که $\frac{2}{3}$ آن است برای حصه $\frac{2}{6}$ دختر یا بیشتر از آن بشرح مرقوم نمیتواند آنرا ببرد .

ناچار پس از اینکه به $\frac{2}{7}$ عول شود $\frac{3}{6}$ را از $\frac{2}{7}$ میبرد و چون $\frac{3}{6}$ نسبت به $\frac{2}{7}$ تسع $(\frac{9}{6})$ میباشد این است که حضرت امیر در جواب مستفتی با ایان عبارت مرقوم در آن حال که جز بر خوارق عادت نمیتوان مبنی و مأخذ دیگری برای آن قابل شد) حکم مسئله رایان فرموده اند

و بیینید که مسئله در $\frac{2}{7}$ درست میشود یعنی $\frac{1}{6}$ از $\frac{2}{7}$ که $\frac{2}{3}$ از اصل مسئله مسئله که $\frac{4}{6}$ است برای حمل منظور و نگاهداری میگردد و $\frac{4}{6}$ از آن که $\frac{1}{6}$ از اصل مسئله مذبور است برای پدر و $\frac{4}{6}$ دیگر که $\frac{1}{6}$ است برای مادر و $\frac{4}{6}$ از آن که $\frac{1}{6}$ از اصل مسئله مرقومه

است برای زوجه خواهد بود که جمع سهام مزبوره ۲۷ میباشد و باین کیفیت مسئله مختومه خواهد بود

واگرحمل یک دختر و یا یک پسر و یا چند پسر و یا چند نفر از پسر و دختر بودند در صورت وجود یک دختر نصف از $\frac{1}{4}$ که اصل مسئله است و $\frac{3}{4}$ از دو ثلث منظور شده میباشد سهم دختر شده و به وی داده میشود و $\frac{1}{4}$ از آن که ۴ است باقی میماند که به نسبت $\frac{1}{3}$ برای دختر و $\frac{2}{3}$ برای پدر و $\frac{1}{3}$ دیگر برای مادر (که نسبت سهام آنها است) تقسیم میشود وزوجه چون در رد سهمی ندارد چیزی از آن نخواهد برد و در سایر صور چون ذکور در بین است بطریق عصوبت باین معنی اگر هم مذکر باشند بالسویه و اگر مذکر و مؤنث بودند بطریق مفاد آیه کریمه «للذ کر مثل حظ الانشتین» دو ثلث مذکور در بین آنها تقسیم خواهد شد - بقیه دارد

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی